

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו ברעיה מדימנא דף צב ע"ב
סוד קדושת זכור ושמו

זָכוֹר רָזָא דְדִכּוּרָא אִיהוּ, רָזָא דְדִכּוּרָא דְנָקִיט כָּל
שְׁיִיפֵי דְעֵלְמָא עֵלְאָה. אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת,
לְאַסְגָּאָה מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, דְאִיהוּ לֵילָה, וְדָא אִיהוּ
אֶת. לְקַדְשׁוֹ, דְאֶצְטְרִיךְ קְדוּשָׁה מִגּוֹ עַמָּא קְדִישָׁא,
וְלֹאֲתַעֲטְרָא בְהוּ כְדָקָא חֲזִי.

זָכוֹר, אֶתֶר דְלִית לֵיהּ שְׂכָחָה, וְלֹא קִיַּמָּא בֵּיהּ
שְׂכָחָה דְהָא לִית שְׂכָחָה בְּאֶתֶר דְבְרִית
עֵלְאָה, וְכָל שְׁכֵן לְעֵילָא. וְלִתְתָא, אִית שְׂכָחָה,
אֶתֶר דְאֶצְטְרִיךְ לְאַדְכָּרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קט)
יִזְכֹּר עֵזֶן אֲבוֹתָיו וְגו'. וְאִית תַּמָּן מְמַנֵּן, דְאֶדְכָּרֵן
זְכִיִּין דְבַר נֶשׁ, וְחֻבּוּי.

וְלִית שְׂכָחָה קָמִי כְרִסְיָא קְדִישָׁא, מַה דְאִיהוּ
קָמִיהּ. וּמֵאֵן אִיהוּ קָמִיהּ. זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן
לְעֵילָא. בְּגִין דְכָלָא רָזָא דְדִכּוּרָא אִיהוּ, וְתַמָּן
אֲתַגְלִיף רָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא יְה"ו. וְלִתְתָא,
אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא, וּבְמַה אֲתַקְדֵּשׁ. בְּזָכוֹר, דְהָא
מִנְיָה נָטִיל כָּל קְדוּשָׁן וְכָל בְּרַבָּאן. וְדָא, כִּד
מִתַּעֲטְרֵי מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, עַל עַמָּא קְדִישָׁא כְדָקָא
יְאוּת, בְּצִלּוֹתֵין וּבְבָעוֹתֵין, וּבְסִדּוּרָא דְחֻדּוּה.

הֲתַקְדֵּשׁ? בְּזָכוֹר, שְׁהָרֵי מְמַנּוּ נוּטֵל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת. וְזֶה כְּשֶׁמִּתַּעֲטְרִים עָרֵב שַׁבָּת
עַל הָעָם הַקְּדוּשׁ כְּרָאוּי בְּתַפְלוֹת וּבְבִקְשׁוֹת וּבְסִדּוּר שֶׁל שְׂמֻחָה.

זָכוֹר - הוּא סוּד שֶׁל זָכוֹר,
סוּד שֶׁל הַזָּכוֹר שֶׁלּוֹקַח אֶת כָּל
אֵיבְרֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת - לְרַבּוֹת עָרֵב
שַׁבָּת, שֶׁהוּא לֵילָה. וְזֶהוּ אֶת.
לְקַדְשׁוֹ - שְׁצַרִיךְ קְדוּשָׁה
מִתּוֹךְ הָעָם הַקְּדוּשׁ,
וְלֹאֲתַעֲטְרָא בְהֵם כְּרָאוּי.

זָכוֹר - מְקוּם שְׂאִין בּוֹ שְׂכָחָה
וְלֹא עוֹמְדָת בּוֹ שְׂכָחָה, שְׁהָרֵי
אֵין שְׂכָחָה בְּמְקוּם שֶׁל
הַבְּרִית הָעֲלִיּוֹן, וְכָל שְׁכֵן
לְמַעְלָה. וְלִמְטָה יֵשׁ שְׂכָחָה,
מְקוּם שְׁצַרִיךְ לְהַזְכִּיר, וְעַל
זֶה כְּתוּב (תהלים קט) יִזְכֹּר עֵזֶן
אֲבוֹתָיו וְגו'. וְיֵשׁ שָׁם מְמַנִּים
שְׂמֻזְכִּירִים זְכִיּוֹת הָאָדָם
וְחֻטָּאוֹ.

וְאֵין שְׂכָחָה לְפָנֵי הַכֶּסֶס
הַקְּדוּשׁ מַה שֶׁהוּא לְפָנָיו. וּמַה
הוּא לְפָנָיו? זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן
לְמַעְלָה. מִשּׁוֹם שֶׁהַכֶּל הוּא
סוּד שֶׁל זָכוֹר, וְשֵׁם נַחֲקָק סוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ יְה"ו. וְלִמְטָה
צַרִיךְ לְהַתְקַדֵּשׁ. וּבְמַה
וְזֶה כְּשֶׁמִּתַּעֲטְרִים עָרֵב שַׁבָּת

וְאִי תִימָא, זְכוֹר, לֹא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא, דְּהָא
 מַצִּיחַ נְפֻקִין כָּל קְדוּשִׁין דְּעֵלְמָא. לֹא הִכִּי.
 דְּהָא דָּא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא בִימְמָא, וְדָא
 אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא בְּלִילִיא, וְכָל קְדוּשִׁין נְטֻלִין לֹון
 יִשְׂרָאֵל לְבַתָּר, וְאַתְקֻדְשֵׁן בְּקְדוּשֵׁי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא.

וְאִם תֵּאמַר, זְכוֹר לֹא צְרִיךְ
 לְהִתְקַדֵּשׁ, שְׁהָרִי מִמְּנֵי
 יוֹצְאִים שֶׁל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם - לֹא כֹּף! שְׁהָרִי זֶה
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בַּיּוֹם, וְזֶה
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּלַיְלָה, וְכָל
 הַקְּדוּשִׁים נוֹטְלִים אוֹתָם
 יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי כֹּף, וּמִתְקַדְּשִׁים
 בְּקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ספר אור הזהר (עמוד 234)

כה) עקר למוד הקבלה – הזהר והתקונים

אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה בלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים. (מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, ע"ב אות ג) פעם אחת הזהיר לומר הרבה תהלים וללמד זהר הרבה. עוד אמר, שבקש מרבו שינצל מן הגאות והפציר לו מאד על זה, ואמר ליה שילמד זהר, ואמר ליה, אני לומד זהר, השיב לו רבו, שילמד הרבה זהר. עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרוננו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה ונגות אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים. ובאיזה דרך ישפן האור לבוא להשגה זאת, לזה תקנו לנו חכמינו זכרונם לברכה שיקרא אדם קריאת שמע שחרית וערבית, שמע ישראל השם אלקינו השם אחד על פונה זו, שימליך להקדוש ברוך הוא למעלה ומטה וד' רוחות העולם. וכשיאמר פסוק זה בבקר בפונה זו ובהשתוקקות גדול עד פלות הנפש אליו וכו', אף מי שעדין לא תקן המדות בראוי ולא שבר תאות הגשמיות לא יכול לקרא פסוק זה ולומר אחד על פונה זו וכו', ועצה היעוצה לזה שיכול לומר אחד שלא יבלבל אותו המחשבות זרות כל כך, הוא שילמד הרבה קדם התפלה משניות גמרא וזהר הקדוש על פונה זו, שעל ידי למוד, יכול לומר שמע ישראל השם אלקינו השם אחד בדת, ונכון.

(מאור ושמש בראשית, דבור המתחיל ויאמר אלקים יהי רקיע, ב, א)

כו) הזהר והתקונים – נשמת התורה ענן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו, איננו מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע. אלן איננו דקא משתדלן בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו פתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. עין שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'. (הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ו.) גלוי חכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחז בלבב שלם באבינו שבשמים, כי באותן הדורות הקודמים היו אנשי מעשה וחסידים, והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות, מי יגן עלינו אם לא קריאתנו בחכמה הזאת הנפלאה והעמקה. ובפרט על דרך שפתב הרב זכרוננו לברכה שהנסתרות נעשו עתה כמו נגלות, כי בדור הזה מושל הזנות ומלשינות ולשון הרע ושנאה שבלב, ונתפשטו הקלפות באפן שמתביש האדם לנהג דברי חסידות, והשם יגן עלינו וימחל לעווננו, אמן בן יהי רצון. (מורינו הרב רבי יעקב צמח בסוף הקדמתו לעץ חיים)